

vil faa de Følger, jeg her har omtalt, og det har jeg ønsket at henlede Opmærksomheden paa.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige Ordførere, ikke mindst de to ærede Medlemmer, der har talt som Repræsentanter for Sønderjylland, for deres Tilslutning til dette Lovforslag.

Forinden jeg gør nogle Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet om Udvalgsbehandling, vil jeg gerne ganske kort svare paa de særlige Spørgsmaal og Henvendelser, der er rettet til mig. Det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte § 9 næstsidste Stykke, der nævner de Bevisligheder, der skal medfølge ved et Dokuments Anmeldelse til Tinglysning, samt om Virkningen af, at disse Bevisligheder ikke medfølger. Det ærede Medlem spurgte, om det var et Dokument udstedt af offentlig Myndighed, som Lovforslaget omtaler, eller om det var tilstrækkeligt, at der blot forelaa et Dokument af den Karakter, at det i Almindelighed vil blive betragtet som tilstrækkelig Legitimation i offentligretlige Forhold. Jeg er absolut af den Overbevisning, at man kan fortolke Bestemmelsen saaledes, at ethvert Dokument, der i øvrigt betragtes som Legitimation eller Bevismiddel i offentligretlige Forhold, f. Eks. Sygekassebøger, Fagforeningsbøger og lign., ogsaa maa være tilstrækkeligt her.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen og navnlig det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte de skeptiske Røster, der havde lydt med Hensyn til den projekterede Besparelse. Maa jeg sige — det gælder navnlig det ærede Medlem Hr. Pinholt —, at det vil altid være saa, naar der paatænkes en mere indgribende Reform, at der paa Forhaand vil være en vis Uvillie mod denne Reform, navnlig blandt ældre Embedsmænd, der en lang Aarrække har arbejdet paa at andet Grundlag. Det er heller ikke første Gang, en Uvillie giver sig Udtryk gennem det ærede Medlems Bemærkninger i Dag, det har i rigt Maal været Tilfældet ogsaa under Behandlingen i Landstinget, hvor der forelaa adskillige lange Skrivelser fra Tjenestemænd ude i Landet, gaaende ud paa at vise, at dette System saa langt fra at medføre de betydelige Besparelser, man regner med, vilde medføre Udgifter.

Landstinget underkastede dette Problem en nøjere Drøftelse, og for at den ikke skulde blive rent teoretisk, aflagde man endvidere et Besøg ude paa Frederiksberg Birks Tinglæsningskontor for at se, om Kritikken kunde antages at holde Stik, og jeg

henviser til det Resultat, der fremkom af disse Undersøgelser. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et kort Stykke af, hvad der staar herom i Landstingudvalgets Betænkning: „Med Hensyn til de Udgiftsbesparelser, der opnaas ved Lovforslaget, har Udvalget gennem det regnskabsmæssige Materiale, der er stillet til Raadighed af Justitsministeriet paa Grundlag af Oplysninger fra de forskellige Jurisdiktioner om de enkelte Besparelseskonti, faaet den Opfattelse, at der formentlig vil kunne regnes med en Besparelse paa Justitsministeriets Budget af ca. 200 000 Kr. aarlig. Udvalget har endvidere ved Besøg paa Frederiksberg Birks Tinglæsningskontor forvisset sig om, at den nye Fribladprotokol vil betyde en særdeles vigtig Reform i Retning af fremtidig Forenkling af Forretningssagen og overskuelige Folier, ligesom Udvalget har konstateret, at det foreslaede Aktsystem vil tage betydelig mindre Plads end det nuværende Skøde- og Panteprotokolsystem.“

Under Hensyn hertil samt under Hensyn til, at det ikke er Mening, at alle disse Nyanskaffelser, der skal finde Sted, skal ske paa een Gang, men kun successive, hvorom jeg kan henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, maa jeg altsaa overfor det ærede Medlem Hr. Pinholt hævde, at alle, der nærmere har beskæftiget sig med dette Lovforslag, baade Landstinget og andre sagkyndige, vedblivende nærer den Opfattelse, at de Beregninger, her er opstillet, vil holde Stik.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte Reglerne i § 14 næstsidste Stykke og spurgte mig, om jeg vilde kunne bekræfte, at det ikke var Mening, at forringe de der omtalte københavnske Tjenestemænds Stilling, og spurgte mig navnlig, om det Forlydende, hvorefter der straks ved Lovforslagets Ikrafttræden skulde ansættes to egentlige Tinglæsningsdommere i København, var rigtigt. Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal maa jeg sige: Dertil kender jeg ikke det allerbitterste. Det er altsaa ikke rigtigt. Med Hensyn til det første Spørgsmaal ved jeg ikke nøje, hvorledes Stillingen vil blive. Auktionsforvalteren og Fogeden gik efter det nye Retsplejesystems Gennemførelse efterhaanden over til at være Byretsdommere, og det er muligt, at en af de tjenestegørende Tjenestemænd paa det her omhandlede Omraade vil faa en lignende Stilling efter dette Lovforslags Gennemførelse. Det har ikke været overvejet endnu, men jeg kunde tænke mig Muligheden deraf, i hvert Fald har det